

SELI is een op het Iers geïnspireerde variant van **CECILIA**

door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Een Ierse variant van Cecilia luidt Selia. Seli zou daar weer een verkorting van kunnen zijn. Cecilia is afgeleid van het Latijnse 'caecus' = 'blind'; vrouwelijke vorm 'caeca'.

Bij de Romeinen was 'Caecilius' de naam van een oud adellijk geslacht, wellicht omdat de stamvader blind was?

*

Cecilia van Rome, Italië; maagd & martelares met Valerianus & Tiburtius; † **2e eeuw**. **Feest 22 & 24** (byzantijnse kerk) **november**.

Cecilia was in de middeleeuwen zo populair dat er almaar meer verhalen om haar persoon gegeven zijn. Met als gevolg dat het vandaag de dag eenvoudig niet meer mogelijk is in de verhalen waarheid en legende uit elkaar te houden.

Zij zou opgegroeid zijn in een christenfamilie. Zoals vaak in de begintijd van het christendom nam zij zich voor maagd te blijven; teken dat zij haar geloof temidden van de Romeinse cultuur in alle zuiverheid wilde bewaren; zo kon zij het beste getuigen van de alles omvattende liefde tot Christus. Ze had die belofte gedaan in de stilte van haar gebed. Haar ouders waren er niet van op de hoogte en arrangeerden naar de gewoonte van die tijd een huwelijk voor haar met een aantrekkelijke partner. In dit geval ging het om een rijk man, Valerianus geheten. Cecilia speelde het klaar hem te winnen voor haar ideaal; ook zijn broer Tiburtius wist zij over te halen omwille van Christus verder ongehuwd door het leven te gaan.

Niet lang daarna ondergingen beide broers de marteldood. Al de goederen die nu aan haar toevielen verdeelde zij onder de armen. De corrupte belastingdienst van die dagen had gehoopt er een voordelig slaatje uit te slaan, maar de ambtenaren visten achter het net. Uit teleurstelling lieten ze haar arresteren. Na veel geharrewar werd ze ter dood veroordeeld door de nekslag met de bijl.

Op de plaats in Rome waar zij de marteldood had ondergaan, vermoedelijk in de buurt van haar huis, verrees in de 5e eeuw een naar haar genoemde kerk, die in de 9e eeuw werd vernieuwd. In 1599 werden er in het kader van een restauratie opgravingen gedaan. Men vond het lijk van een jonge vrouw, nog volkomen intact, liggend op haar rechterzij, gehuld in een lang gewaad met goudbrocaat. De hals vertoonde een diepe wonde, de kleding bloedsporen. De beeldhouwer Maderno heeft haar precies zo in marmer uitgehouwen.

Beroemd is het verhaal over haar vingers. De ene hand laat drie, de andere één uitgestrekte vinger zien. Dat zou het symbool zijn voor haar geloof in de Drie-ene God.

Zij is patrones van de (kerk)muziek, omdat zij - volgens de legende - juist toen op de ochtend van haar huwelijksdag de bruidsmuziek begon te spelen, haar bruidegom Valerianus in het oor fluisterde dat zij eigenlijk het liefste maagd wilde blijven omwille van Christus.

Ontelbaar zijn de koren, orkesten, blaaskapellen en muziekverenigingen die de naam van Sint-Cecilia dragen.

Zij wordt afgebeeld met een orgeltje of met andere muziekinstrumenten; soms met een boek of met een palm (symbool van de overwinning; martelaren werden in de oude tijd gezien als overwinnaars).

weerspreuk: "De dag aan Sint Cecilia gewijd
is de maatstaf van de wintertijd."

*

Cecilia (ook **Cécile**, **Clara**, **Clarissa**, **Clarisse**, **Segoberda**, **Segoberga**, **Sigeberga**, **Sigeberge** of **Sigoberga**) van **Remiremont** (ook **van Mont** of **van Romarichberg**) osb, Vogezen, Frankrijk; stichteres & eerste abdis van klooster Remiremont; † **670?**; **feest 12 & 19 augustus**.

Zij heette oorspronkelijk Sigoberga en was een dochter van de heilige Romarich "niet alleen naar de natuur, maar ook naar de geest", zoals een oud boek opmerkt. Dertig jaar was zij abdis van het klooster. Omdat zij tijdens het gebed zoveel moest huilen, verloor zij haar gezichtsvermogen. Aldus verwierf ze haar bijnaam Caecilia (= blind). Na haar dood werd ze begraven op de St-Romarichberg (= Remiremont), destijds kortweg 'de berg van de heilige' genoemd. De toeloop van bedevaartgangers was groot, vooral van blinden en andere ooglijders. Er vonden zo talrijke genezingen plaats dat ze door de mensen ook Clara (lichtgeefster) werd genoemd.

Zij is patrones van blinden en ooglijders; aangeroepen tegen oogziekten.